

Te pierd

Gabriela Mimi Boroianu

Te pierd

Te-ndepărtezi, încet, pe zi ce trece.
Te simt tot mai pierdut, tot mai străin
Și văd cum te înghite noaptea rece
A celor ce-au plecat și nu mai vin.

E-atâta abandon în mersul tău
Și-atâta renunțare în privire
Că nu mai știu de bunul Dumnezeu
Sau diavolul sculptează-n a ta fire.

Te strig dar nu auzi ca altădată,
Ți-e gândul îndreptat spre alte lumi.
Vorbești cu cei plecati și, Doamne, iată
Cum dai cu flit când spun să te-aduni.

Ți-e glasul stins, vorbești mai mult cu tine
Iar ochii tăi nu mai privesc în jur
Ci doar, pierdut, spre lumile divine
Ce-absorb în ele sufletul tău pur.

Te-ndepărtezi puțin câte puțin
Alegi cu moartea să te însoțești
Chiar de-i amară cupa cu venin,
Senin o bei și nu te-mpotrivești.

Te pierd... și nu știu cum să te opresc
Să mai rămâi un timp în lumea mea
Să pot să-ti spun că, încă, te iubesc
Și să-ți arat ce-nseamnă dragostea!

16.09.2015

de Gabriela Mimi Boroianu